

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 6den JULY 1833. № 27.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

A°. 1833. N°. 13.

PUBLICATIE

Houdende intrekking van eenige woorden in art. 2 der Publicatie dd. 17 January 1833, betreffende strafbepaling tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 30 Mei dezes Jaars, No. 650-612, goedgekeurd heeft de Publicatie van Directeur in Rade van Policie dezer kolonie den 17 January dezes Jaars gearresteerd en ten zelve dage afgekondigd, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt, met uitzondering echter van de woorden "of in gevaar te brengen van eenig ongeluk te kunnen ondergaan," voorkomende in het 2de artikel der vorengemelde publicatie.

Zoo worden de voorschrevene woorden "of in gevaar te brengen van eenig ongeluk te kunnen ondergaan" by deze ingetrokken en te niet gedaan, en zullen dezelve by de lezing van het 2de artikel der voormelde publicatie moeten beschouwd worden als in hetzelve niet vervat te zyn.

Gearresteerd op Curaçao den 15 Juny 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 17 daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

A°. 1833. N°. 14.

PUBLICATIE

Houdende buitenwerking stellen van art. 93 des reglements voor de Regtbank van kleine zaken, met behoud van het zegelregt.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie dd. 31 Mei dezes jaars, No. 653-620, "in aanmerking nemende dat dezelfde "redenen die het voor Suriname wenschelyk hebben gemaakt "om art. 93 van het reglement voor de Regtbank van kleine za- "ken op te heffen, even eens voor Curaçao bestaan, ten einde "ook aldaar de procedures voor de Regtbank van kleine zaken "minder kostbaar en minder bezwarend te maken;" ons heeft geautoriseerd om het vorengemelde artikel buiten werking te stellen, en te bepalen: dat voortaan in procedures voor de gemelde regtbank alhier gebragt wordende, alleen het zegel-regt zal verschuldigd zyn.

Zoo wordt by deze het 93 artikel van het reglement voor de Regtbank van kleine zaken, in deze kolonie buiten werking gesteld en voorts bepaald: dat voortaan in procedures voor de gemelde regtbank alhier gebragt wordende, alleen het zegel-regt zal verschuldigd zyn.

Gearresteerd op Curaçao den 15 Juny 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 17 daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

A°. 1833. N°. 15.

PUBLICATIE

Waarby bepaald wordt dat Patenten voor belast zynde neeringen en beroepen, door den Boekhouder Controlleur opgemaakt en onderteekend en door den Algemeenen Ontvanger afgegeven worden.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het raadzaam geoordeeld en by onze dispositie van den 12 dezer maand No. 285, is bepaald: dat, aanvang nemende met den eersten dag der aanstaande maand July, de patenten tot de uitoefening van neeringen en beroepen die belast zyn, door den BoekhouderControlleur opgemaakt en onderteekend en door den Algemeenen Ontvanger afgegeven zullen worden.

Zoo is het: dat wy het noodig geoordeeld hebben, de vorenstaande bepaling by deze aan de ingezetenen dezes eilands bekend te maken, en met intrekking van de tweede periode van art. 4 onzer publicatie dd. 3-15 April ll. houdende vereenvoudiging van het Bestuur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba en van art. 5 onzer publicatie dd. 10-15 April ll. houdende eenige verordeningen tot geregelde nakoming van onderscheidene bepalingen by de invoering der vereenvoudiging van het Bestuur, hierby nog vast te stellen: dat alle aangiften en kennisgevingen ten opzigte van het patentregt op belast zynde neeringen en beroepen, die patentschuldigen, volgens de bestaande wettelyke bepalingen gehouden zyn te doen, ten kantore van den Boekhouder Controlleur moeten geschieden.

Gearresteerd op Curaçao den 21 Juny 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

(Uit de Amsterdamsche Alg. Handelsblad.)

Hollands trouw en Engelands dank.

(Vervolg en slot van onze laatste.)

Byna gedurende eene eeuw waren de beide Staten Engeland en Holland) door overeenstemmend belang, karakter en godsdienst, ten naauwste verbonden geweest, en onaangezien den druk, welken de zwakkere had ondervonden, was door Holland nimmer eenige reden tot verwydering gegeven, toen by den opstand der Amerikaansche volkplantingen (1770), Engeland deszelfs oudsten bondgenoot zoo grievend krenkte, zoo trouweloos aangreep, dat, deze, door nooddwang geperst, de wapens moest grypen om eer en eigendom te verdedigen, (1780—83.)

Diepgaande waren de wonden aan Neêrlands handel en welvaart toegebragt; noodlottiger hare gevolgen, daar het geleden onregt een aanzienlyk gedeelte der bitter gekrenkte Nederlanders het oor aan Frankryks tweespalt zaayende inblazingen deed leenen, waardoor de grond tot onzalige burgertwisten gelegd werd.

Hoe ook beleedigd zoo door eene volslagen vergeting van deszelfs vroegere diensten en opofferingen, als door den gedwongen afstand der rykste overzeesche bezittingen, bood echter de vergevingsgezinde Hollanders de hand opregt ten zoen, zynen arm ter hulp, toen de razende omwentelingskoorts in Frankryk, alle gevestigde orde in de geheele wereld dreigde omver te werpen, en den beschermenden, in Belgie gevestigden, voormuur te slopen. Onnoemelyke schatten en stroomen bloeds kostte deze kampstryd (1792—94), wiens ongelukkige, door de kwalyk berekende Engelsche ondernemingen voorbereide uitslag aan het medegesleepte en eindelyk lafhartig verlaten Nederland den ondergang berokkende, daar het tot loon eener trouwé behartiging der algemeene zaak, door vriend en vyand gelykelyk beroofd en uitgeplunderd werd.

Naauwelyks was de opgeofferde bondgenoot als eene prooi in handen van den vyand overgeleverd, of zyne eigendommen werden goeden buit verklaard, zyne volkplaatingen, vloten en rykbeladen schepen werden, onder het schoonschynend voorwendsel, dat zulks ter ondersteuning van het ontweken vorstenhuis geschiedde, in bezit en beslag genomen, om nimmer terug gegeven te worden.

Twintig jaren lang (1794—1813) zuchtte Holland onder het hatelykste dwangjuk van leenpligtig bondgenootschap en ingelyfde onderdanigheid, door de overheerschers uitgemergeld, door vorige vrienden bestreden, terwyl met ieder jaar de uitbreiding der Fransche heerschappy op het vaste land toe- en de hoop op de mogelykheid harer beperking afnam en zelfs Brittanjes staatkundig aanwezen met ondergang bedreigd werd.

Maar tot welk een toppunt van glorie en magt was niet dat Ryk gestegen! Frankryks dwingelandy en verguizing van alle regt en billykheid gaf aan den door Engeland ondernomen stryd, het karakter van volksgezindheid; maakte Engelands overwinningen tot zegepralen der menschheid. Uit Engeland hoopten de onderdrukten het morgenrood der verlossing te zullen zien

(*Het vervolg op bladzyde 4.*)

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 1 July 1833.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie dd. 13 Juny ll. No. 306, is de Ambtenaar op wachtgeld M. N. LOURENSZ, benoemd tot Klerk van den derden rang om heden in functien te treden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 2 July 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft de afstanddoening van het Burgerregt in deze kolonie door RAFAEL D' MEZA, JAN HENDRIK DACOSTA en FRANCISCO CHIRINO aangenomen, met ontheffing derzelve van alle daaraan verbondene voorregten en pligten.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 5 July 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 13 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

BEKENDMAKING.

ALZOO MARTEN EVERTSZ, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomenden Slaaf ASSENCION ST. JAGO, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements *Secretaris*,
W. PRINCE.

Den 28 Juny 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO M. G. HOMMELS, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de haar in eigendom aankomende Slavin MARIA EMANUELA, anders genaamd MARY, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 28 Juny 1833.

OPROEPING.

DE belastingschuldigen worden hierby indachtig gemaakt aan, en opgeroepen tot, het betalen van dat gedeelte hunner rekeningen dat op het einde der afgeloopene maand Juny, en ook vroeger reeds invorderbaar is geworden, ten einde alle kostbare en onaangename maatregelen ter geregtelyke inning, voortekomen.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 5 July 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, als daartoe by besluit van den WelEdelen Achtbaren Raad van Policie alhier dd. 20 dezer, gevolgd op een aan Hoogdenzelven, door den Heer JOSEPH CLEMENT LEYBA gepresenteerd rekwest dd. 18 dezer, gekwalificeerd, zullen by Publieke Opveiling, op Maandag den 15 der aanstaande maand July, ter Weeskamer alhier, doen verkoopen de volgende Effecten, namelyk:

Eene Plantagie genaamd KORAAL TABAK, gelegen alhier in de Oost Divisie.

Een Huis staande en gelegen in de Willemstad; als mede eenige Slaven.

De voorwaarden zullen zeer gunstig zyn.

De Weesmeester over de Wees- Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer,
G. VOS Jz.

De Weesmeester by de Ned. Port. Isr. Gemeente alhier,
JACOB DE JEOS. NAAR.

Den 28 Juny 1833.

Publieke Verkooping.

OP autorisatie van den WelEdelen Achtbaren Raad van Policie dezer kolonie, zal de ondergeteekende in hoedanigheid van speciale gematigde van den Heer GERARD RAVEN, op Maandag den 15 dezer, by Publicke Opveiling ter Weeskamer alhier, op zeer gunstige voorwaarden doen verkoopen, het volgende als:

Eene Plantagie genaamd RAVEN's LOT, thans DONKERENBERG, gelegen alhier in de Middel Divisie, 2de Distrikt; alsmede eenige Slaven.

De Weesmeester over de Wees- Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer,
G. VOS, Jz.

Den 3 July 1833.

Publieke Verkooping.

OP autorisatie van den WelEdelen Achtbaren Raad van Policie dezer kolonie, zal de ondergeteekende in hoedanigheid van speciale gematigde van Mevrouw De weduwe WILLEM RAVEN, op Maandag den 15 dezer, by Publicke Opveiling ter Weeskamer alhier, op zeer gunstige voorwaarden doen verkoopen, het volgende als:

Een Huis staande en gelegen alhier aan de Overzyde dezer haven, op den Rooden Weg; alsmede eene Slavin SEBEL genaamd.

De Weesmeester over de Wees- Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer,
G. VOS Jz.

Den 3 July 1833.

TE KOOP.

DE ondergeteekende biedt uit de hand te koop zyne Buitenplaats genaamd EL SOSIEGO; die daarin gading hebben, vervoegen zich by

J. A. DAZA.

Den 21 Juny 1833.

TE KOOP.

Bŷ AUGUST MULLER,
Eenige Vaatjes Malaga Wŷn, fŷn Amerikaansch Papier en Visite Kaartjes.

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven van en met den 28 Juny ll. tot den 4 dezer.

Susanna Daal	M Levy Maduro
L La Cruz	Beevers
D A Jesuran	Dew. J H Gravenhorst
J De Sola	Jose Francisco Otamende
B Diedenhoven	M Pinedo
J de D Henriquez	Mercelina Maduro Bacoba
V H De Lima	Lucas del Ciervo
D Lopez Fonseca	Dew. Nicolaas Verplaats
G Vos Jz. en J Vos Gz.	Juan Pedro Martines
M de Hoy	P Duyckinck

Curaçao den 5 July 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

29.	brik William, Bergner,	Nieuw York
	JULY.	
1.	golet Amable Tronidad, Ramires,	Coro
	—— Gran Maria, Jones,	St. Thomas
2.	—— Eensgezindheid, Van Grieken,	Isle d'Aves
3.	—— Dorothea, Esteves,	Puerto Cabello
4.	—— Venus, Martelet,	Cuba
	—— Railway, Manson,	Nieuw York
5.	—— Amable Maria, Sillé,	Jamaica

UITGEKLAARD—JUNY.

29.	golet Venezolano, Arrostegui,
	—— Amazona, Rojas,
	JULY.
1.	brik Maria & Jacoba, Van Duyn,
	—— William, Bergner,
2.	faluche Josefita, Tilleria,
3.	boot Geertruida, Wouters,
	bark Margaritha, Brunow,
	golet Aboona, Buschop,
	—— Gran Maria, Jones,
	—— Amable Trenidad, Ramires,
4.	—— Dorothea, Esteves,

Eergisteren met de aankomst van de Noord Amerikaansche schoener RAILWAY, kapitein MANSON, zŷn er alhier berigten uit Europa tot de dagteekening van den 10 Mei ontvangen, welke in vele opzigten niet gunstig zŷn.

Het geschil tusschen het Moederland en Belgie is nog ver af van vereffend te zŷn.

Uittreksels uit brieven van den Haag van 4 en 7 Mei, geplaatst in de Nieuw Yorksche Couranten, vermelden meerdere ontwikkeling van krachten in het Moederland. De Staten Generaal zouden in de tweede week van Mei vergaderen en er zal vóór alle andere zaken een voorstel gedaan worden om het gouvernement met geldmiddelen te voorzien, ten einde het leger op den voet van oorlog te houden. De vergadering zoude geopend worden met eene aanspraak van den troon. Er heerschte de grootste werkzaamheid in het departement van oorlog; en een nieuw kamp van 51,000 man zal te Rŷen gevormd worden.

Tusschen het Nederlandsche hof en dat van St. Petersburg, bestaan er drukke onderhandelingen door middel van Prins Albert van Pruissen. Onder anderen merkt men aan: "dat niettegenstaande al de verliezen welke Koning Willem gedurende de twee laatste jaren geleden heeft, verteert hŷ steeds groote sommen gelds om zŷne land en zeemagt te versterken."

Men verzekert dat Rusland troepen, ten getalle van 25,000 man, naar Riga heeft doen optrekken, ten einde naar den mond van Texel te kunnen overgevoerd worden, ingeval Engeland en Frankrŷk mogten goedvinden andermaal krŷg tegen Holland te voeren.

Wŷ plaatsen in dit nommer uittreksels van twee brieven van het Moederland over St. Thomas, alhier ontvangen. Welk een tegenbeeld leveren deze brieven niet op voor den toestand van Belgie! Terwŷl in Holland goed en bloed blŷmoedig voor Vorst en Vaderland opgeofferd worden, wordt Koning Leopold en het gouvernement van Belgie geheel verlaten; niemand wil het land noch met geld noch met diensten bŷstaan. Een weinig geduld nog, dan is Belgie in het niet gezonken om nooit weder niet eens door den bŷstand van Engeland en Frankryk te worden opgebeurd.

Op den 10 Mei heeft Lord Palmerston in het Lager Huis eenige berigten medegedeeld ten opzigte van het embargo op de Hollandsche schepen, welke als niet voldoende zyn beschouwd geworden. Het lid Alderman Thompson was degene die de aandacht van het huis gewekt heeft op de staatkunde van het Britsche gouvernement betrekkelyk de zaken van Holland en Belgie en meer inzonderheid op het embargo op de Hollandsche schepen. Het evengenoemd lid klaagde over de zware schaden welke het embargo veroorzaakt heeft aan den handel, en de zeevaart van Groot Brittanje en beweerde dat het embargo schadelyker is aan Engeland dan aan Holland. Hŷ besloot met voortestellen dat er eene opgave zoude gedaan worden van de aangehoudene Hollandsche vaartuigen; welk voorstel na eenige woordenwisseling, is toegestemd.

Lord Palmerston heeft zich niet verzet tegen het voorstel, maar heeft de staatkunde van Engeland met betrekking tot Holland verdedigd. Hŷ heeft aangemerkt dat het gouvernement geene andere keus had dan tot dwangmiddelen toevlugt te nemen; en het embargo kwam het gouvernement min schadelŷker voor dan eene volkomene oorlogs verklaring. Ten opzigte der schaden welke het embargo de Britsche assuradeurs doet lŷden, merkte Zŷne Lordschap aan; dat alle verzekeringen gedaan door Britsche onderdanen tegen neming of aanhouding door den Koning van Engeland, openlŷk onwettig waren en niet gedaan moesten worden. Welke eene helsche ingeving! Het is te hopen dat de Engelsche assuradeurs eerlŷker denken dan Lord Palmerston. Eenige leden hebben het onregtvaardig gedrag van het Engelsche gouvernement jegens Holland afgekeurd, terwŷl anderen het verdedigd hebben.

Zonder het gouvernement van Frankrŷk te willen verdedigen, zoude men kunnen zeggen, dat Frankrŷk om eigen welzŷns wille eene behoefte heeft zich te bemoeijen met de staats aangelegenheden van andere landen; maar welke behoefte heeft Engeland om zich op eene zoo verre gaande onbillŷke wŷze te bemoeijen met de zaken van de Nederlanden? Ter zake van den handel geschiedt zulks niet, want men klaagt luid over de schaden welke het embargo den Engelschen handel toebrengt; om inwendige rust te verzekeren, geschiedt zulks ook niet, want de toestand van Ierland vereischt meer eene gunstige bemoeijing van het Engelsche gouvernement met de binnenlandsche zaken, dan om oorlog naar buiten te gaan voeren; doch wŷ gelooven dat de Ieren en de kolonisten vurig wenschen dat het moederland nimmer aan hun dachten, dan op de wŷze hoe zulks geschiedt. Al de bemoeijingen van het Britsche gouvernement met Ierland en de kolonien, schŷnen naar eenen zekeren ondergang te zullen leiden; en hebben geen

ander doel, dan om in alle zaken, zoo wel wat het binnenlandsche als het buitenlandsche betreft, den toon te geven.

De oorlog tusschen Turkye en Egypte had eenigzins de hoop ingeboezemd dat de gouvernementen van Frankryk en Engeland een nieuwen kring van werkzaamheden zouden erlangen en Holland met vrede laten; doch het schynt dat deTurksch Egyptische zaken spoediger vereffend zullen worden dan die van de Nederlanden.

Het Fransche gouvernement had berigten uit Konstantinopel tot den 16 April ontvangen. Op den30Maart vertrok deHeer deVerrennes,eerste sekretaris van denFranschen ambassadeur, vergezeld van Amedji Effendi van de Porte, naar de legerplaats van Ibrahim, met zich brengende een Hatti Scheriff, waarby de Groote Heer den Pacha van Egypte bekleedde met de vier Pachalieks van Syria, namelyk St. Jean d'Acre, Damas, Aleppo, Tripoli en derzelver onderhoorigen. De Heer de Verrennes moest van den Pacha verkrygen, dat hy zich zoude onthouden van alle verdere eischen. De onderhandelingen duurden vier dagen lang, Ibrahim heeft zyne vorderingen op Diabekir en de distrikten van Alaza en Lesfkeli laten varen; maar is gestand gebleven ten opzigte van de distrikten van Adana en Orfa, welk verschil te Alexandrie in overdenking zal genomen worden. Intusschen heeft hy op verzoek van den Heer Verrennes ingewilligd om Klein Azia te ontruimen. Op den 30 April zoude hy den terugtogt aanvangen.

De Tiordjiat of 'sjaarlyksche lyst der bevorderingen en bevestigingen van de gouverneurs van het Ottomaanische ryk in hunne posten, werd op den 16 April in Konstantinopel plegtiglyk afgekondigd. Hierby wordt Mehemet-Ali, bekleedt, onafhankelyk van de Pachaliks, welke hy reeds lang bezeten heeft, met gansch Syrie.

Eene tweede afdeeling van het Russische leger, bestaande uit 5000 man troepen, is op den 5 April binnen de Bosphorus aangeland; maar het is klaarblykelyk dat de Porte verzocht heeft dat de voormarsch van troepen van het leger van Moldavie opgeschorst mogt worden.

Berigten uit Bucharest van den 11 April, vermelden dat anderhalve afdeeling troepen van het leger van Moldavie ten getalle van 24,000 man, binnen de prinsdommen gerukt zyn.

De Fransche schepen welke uit Brest, Toulon, en den mond van de Taag vertrokken zyn, stevenden allen naar de station van den Admiraal Hugon, ter hoogte van Smirna, en moesten er op den 20 of 30 April zich bevinden.

Uittreksel uit eenen briefgedagteekend 's Gravenhage den 3 April 1833.

" Wat onze binnenlandsche toestand betreft, dezelve kenmerkt nog steeds de oude leus " *eendragt maakt magt*;" en dit werkt natuurlyk niet dan gunstig op onze positie naar buiten, zoo dat men, daar er langs den weg van regtvaardigheid noch door geweld niets tegen ons te doen is, dan eindelyk tot iniquiteiten zynen toevlugt neemt, waarvan U de dagbladen zeker alles reeds zullen hebben doen kennen en voorzeker uwe verontwaardiging maar al te vaak zullen hebben gaande gemaakt.—Dat wy sterk zyn, bewyst dat men 80,000 Franschen noodig geacht heeft om 4,500 Hollanders in eene citadel aan te tasten en 120,000 Belgen noodig had om zich den rug tegen den Prins van Oranje te dekken. Wat onze diplomatie is, daarvan strekken de notas en het getuigenis onzer vyanden ten bewyze; onder anderen dat van Taileyrand aan onzen grooten van Zuylen: " Uw vorst en volk zyn groot, ik bewonder hen. Ik in uwe plaats zoude niet beter kunnen handelen dan gy, maar ik in myne plaats *kan* niets anders handelen dan ik doe." En ook dat van de Belgische tweede kamer, alwaar men opeulyk verkondigt: " hadden wy eene regering, eene diplomatie en eene nationaliteit als onzen vyand, wy zouden thans de speelbal van Engeland en Frankryk niet zyn." Men kan ons dus vergruizen, maar onze eer, onze ware grootheid is onkwetsbaar en zal zulks blyven, zoo lang onze eendragt onze magt zal uitmaken; en voor die is, God lof! geen vrees, want het is onbegrypelyk hoe welgemoed elk is, onder het pak dat wy te dragen hebben, en hoezeer wy in goed en in bloed lyden, echter moedig en onversaagd het hoofd omhoog houden. Ja, er was zoo iets als de hedendaagsche catostrophe noodig, om de natie zich zelve en hare morele kracht te leeren kennen, en wat er dan thans ook moge geofferd worden, het nageslacht zal er de heerlykste vruchten van plukken; en wanneer de Typhus der revolutie zal uitgewoed hebben en de volken van hunne dwaasheden terug gekomen zullen zyn, dan zal men op onze moerassen heen wyzen, als het steunpunt voor het groote en goede en als het behoud van Europa, dat zonder onze volharding, onherstelbaar verloren was, *Ainsi soitil.*"

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Utrecht den 4 April 1833.

" De toestand van ons Vaderland is en blyft dezelfde. Onze leus is en blyft *pompen of verdrinken*; het is thans zoo verre gekomen, dat al wat weerbaar is tot aan de 50 jaren toe gewapend is, om des noods te overwinnen of ons geheel te laten vernielen. Ik ben tegenwoordig kapitein van den Landstorm en heb als zoodanig onder myn kommando eene kompagnie van 300 man, gereed om op de eerste wenk van Vader Willem er mede in het veld te trekken, ten einde niet te dulden datEngeland enFrankryk ons het vel over de ooren trekken.—Onze geheele natie gelykt thans aan de oude Romeinen, alles is gewapend wat wapenen kan dragen, en alles is zoo georganiseerd, dat in 8 dagen tyds, eene armee van anderhalve millioen weerbare manschappen in het veld kan trekken—of liever alles is thans zoo georganiseerd, dat als het er op aankomt de gansche natie te velde kan trekken, met achterlating van vrouwen, kinderen en oude lieden. Gy kunt er dus verzekerd van zyn, dat er eerst nog eene aardigheid zal gebeuren, voor dat Engeland en Frankryk het zoo verre zullen hebben gebragt, om dus in de Belgische kwestie finaal de wet voorteschryven—moet dit nogthans het geval worden, quod benigne avertat D O M. dan kunt UED. verzekerd zyn, dat zy dan niet dan over onze weerlooze kinderen, vrouwen en grysaards zullen te gebieden hebben, na zich alvorens over onze lyken eenen weg te hebben gebaand. Indien ooit, dan toont Nederland weder thans het oud Hollandsch karakter."

(*Uittreksel uit de* Courrier des Etats Unis.)

MEXIKO.—Wy hebben een' byzonderen brief uit Vera Cruz van den 23 Maart ontvangen:

" De Generaal Santa Anna is tot President en Gomez Farias tot Vice President van de Republiek gekozen geworden. De zitting van het kongres is op den 15 Maart geopend geworden; de President en Vice President moesten den 1 April in hunne functien treden.

" Onze korrespondent meldt ons dat de Generaal Pedraza het ministerie van oorlog door verzoek van den Generaal Santa Anna aangenomen heeft.

De Heer *Zavala* is tot Gouverneur van den Staat van Mexiko en tot afgevaardigde by het algemeen kongres benoemd; men heeft hem teffens benoemd om het bestuur over de buitenlandsche zaken waar te nemen.

" De order is er hersteld, het gouvernement vereenigt zich met de oppositie, en alles doet op eene vreedzame toekomst hopen."

CUBA.—Wy vernemen uit eene goede bron dat de bevolking van Havana 150 à 160,000 zielen en die van Matanzas meer dan 25,000 telt. 80 à 100,000 menschen bewonen Havana, (intra muros) en zoo men op het geheele getal eene afkorting van 14,000 slagtoffers van de Cholera maakt, zal men zien dat deze stad omstreeks het elfde gedeelte van hare bevolking verloren heeft. In een land waar der ingezetenen rykdom in slaven bestaat, zyn de verwoestingen van die kwaal dubbel ongelukkig.—Verscheidene jaren zullen eerst verloopen voor dat het eiland Cuba de uitwerking van deze besmettelyke ziekte weder kan goed maken.

UITTREKSELS UIT UTRECHTSCHE COURANTEN.

Utrecht, Maart 20.—Uit Gent deelt men onder dagteekening van den 15 Maart, het volgende artikel mede, als een bewys, dat Engeland ook nopens zyne Belgische vrienden zeer *belangloos* handelt:

" Men weet, dat verscheidene Hollandsche koopvaardy vaartuigen, uit Oost-Indie komende, op zee zyn genomen en in de Engelsche havens zyn opgebragt; ook weet men, dat onder de ladingen dier koopvaardyschepen, zich een groot gedeelte koffy bevindt, hetwelk aan de kooplieden van onze stad behoort. De regering van Gent heeft zich deswege gewend aan Z. M. *Leopold*, en ons gouvernement heeft daarop aan deszelfs ambassadeur te Londen, Mr. *Sylvanus van de Weyer*, last gegeven, de opheffing van dat embargo, ten minste van de koffy, welke hy bewees, het eigendom van den Belgischen koophandel te zyn. Hy eischte niet, dat de Hollandsche vaartuigen, waarop zich die koopwaren bevinden, zouden worden ontslagen, maar dat het gedeelte koopwaren, aan de Belgen behoorende, ontladen, en door Engelsche of onzydige vaartuigen naar Belgie gevoerd werde. Zoude men gelooven, dat deze vordering stellig van de hand is gewezen, dat onze koffy moet blyven liggen en aan boord bederven, en dat de stad Gent, welke reeds zoo veel geleden heeft, nog veroordeeld is, om dat verlies te lyden, alleenlyk, om dat de heeren Engelschen, sedert onze *glorieuse* revolutie, in bezit zyn om ons de koloniale goederen te bezorgen, en om dat de terugkomst van onze koffy uit Batavia, hun debiet zoude doen verminderen." (Eindelyk zullen de verblindeBelgen eerst beginnen in te zien, dat zy alleen de revolutie hebben gemaakt om Frankryk en Engeland te bevoordeelen, en om ons en hen zelve te benadeelen en in den grond te helpen.)

Utrecht, Maart 30.—Uit Brussel heeft men van den 29 Maart de volgende berigten:

" De diefstallen duren steeds voort. Eergisteren tusschen 7 en 8 ure des avonds is in de straat *aux Laines* by den heer *Piercot* ingebroken, en zyn vele goederen geroofd.

" Eene dame werd voor een paar dagen in de straat *Notre-Seigneur*, des avonds 8 ure, door een persoon aangevallen; hy bragt haar verscheidene vuistslagen toe, nam haar zyden mantel mede en vlugte weg.

" Op het platte land worden de rooveryen gewapender hand gepleegd. In den nacht van den 20 op den 21 dezer, zyn verscheidene personen ingebroken by een landman in de gemeente Grimberghen. Zy waren allen met pistolen gewapend, waarmede zy de bewoners bedreigden. Zy zetteden de pistolen op de borst der [illegible] het verborgene geld aan te wyzen. Na alles wat hen aanstond geroofd te hebben, vertrokken zy, dreigende het huis in brand te zullen steken, ingeval men aanklagte by de politie deed. De geroofde goederen worden door de dagbladen bekend gemaakt.

" Uit vrees voor de terugkomst van de cholera heeft het bestuur van Brussel het cholera-hospitaal in orde gehouden. In Leuven meent men de sporen van die ziekte ontdekt te hebben.

" De beraadslagingen in onze kamer van den 27 en 28 Maart hebben wederom over de buitenlandsche staatkunde geloopen. De leden *Pirson* en *Robaulx* hebben het tydstip, waarop eenen beslissenden stap moet gedaan worden, bepaald op den 1 July. De *Emancipation* zegt, dat de beraadslagingen dus over twee stelsels loopen: het *statu quo* (de zaken op haren loop laten,) ondersteund door het embargo en de blokkade der Hollandsche kusten, of een aanval op Holland te doen.—Dit dagblad verkiest het embargo, om den Hollandschen handel te vernietigen. (De Belgische helden spreken, als of zy de magt in handen hebben, en als of Engeland en Frankryk by voortduring naar hunnen zin zullen handelen.)

" In de zitting van gisteren wilden eenige leden dat de Mogendheden ter verantwoordiging zouden worden opgeroepen, om het verdrag van 15 November ten uitvoer te doen brengen. De ministers meenden, dat het thans nog geen tyd was, om de Mogendheden te bedreigen, maar dat men zynen tyd moest afwachten.—Op voorstel der leden *Pirson* en *Robaulx*, zal de kamer, naar alle waarschynlykheid, het ministerie slechts een krediet van 3 maanden toestaan.

" Te Gent hebben eenige onlusten plaats gehad onder de fabrykwerkers van den heer *Broekman*. Men is echter geslaagd verdere onlusten te voorkomen. Er heerscht intusschen veel onvergenoegdheid."

Maart 31.—Uit Gent schryft men van den 28 Maart het volgende:

" Men schynt alhier voor onlusten bevreesd te zyn, of onlusten te willen veroorzaken. Men heeft de Belgische plunderaars, met den beruchten *Tydgat* aan het hoofd, wederom in de estaminets zien verschynen, zingende, vloekende en de aldaar tegenwoordig zynde personen uitdagende. Men zou gezegd hebben, dat de beruchte *Albinet* nog aan het hoofd onzer politie stond, en pogingen deed, om weder eene moordparty aan te rigten. Een onzer dagbladen zegt echter: " De gewezene chef van onze politie, *Albinet Bernerdin*, een Franschman, exemployé van onze overledene gezondheids-bakkery, en sedert de oprigting van de beruchte commissie van publieke zekerheid, *spion-en-chef et shire supérieur* van onze ultra-patriotische ambtenaren, heeft eindelyk onze stad verlaten, om zyn geluk elders te beproeven."

" De onvergenoegdheid alhier op het gouvernement van *Leopold* is groot; onze ministers spreken van vrede en zy eischen van ons by voortduring oorlogskosten: zoo voor de plaats hebbende onderhandelingen, als voor de wapeningen. Het eene belet het andere niet. " *Want*, —zegt ons dagblad—*wat weet ik? wat weet* Leopold?—*Wat weet gy? Wat weten wy? Aan de orde van den dag is steeds de onzekerheid.*" De ellende en de armoede nemen alhier intusschen toe."

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

aanbreken, en onder Albions vanen schaarden zich de edelen van alle volken!

Met onbezweken standvastigheid had Engeland, gedurende dit geheele lange tydvak, volhard in het strydperk, hetwelk door alle Europesche magten achtervolgens was verlaten, om zich onder het zwaard van den stouten overwinnaar te buigen. Engelands vloten verzekerden het zeegebied. De overwinningen van Aboukir en Trafalgar overschenen alle vroegere zeetrionfen; Talavera, Salamanca en Vittoria verzekerden aan Wellington en zyne Britsche legerbenden eene plaats in den tempel des roems, naast Marlborough en diens heldhaftige stryders.

Maar hoe roemvol ook, konde echter Engeland, alles wagende waar alles te verliezen stond, slechts onder de krampachtigste inspanningen, de diep indringende wond ontveinzen, die deszelfs hartader dreigde af te steken, door de byna geslaagde uitsluiting van alle Europesche handels en staatsbetrekkingen. Het hield evenwel moedig vol tegen het steeds hooger klimmende gevaar.— Want terwyl zich in Frankryks havens, vooral in Antwerpen, eene zeemagt vormde, die ter juister uur aangewend, als een vernielende orkaan Engelands zeekasteelen in den afgrond kon slingeren en den overtogt banen voor tallooze krygsbenden, dreigde een leger, zoo als er nog nooit een de zon aanschouwde, (1803) de poorten van het Oosten te verkrachten en tegelyk met het gebied van Indostan Engelands aanwezen in Europa te sloopen.

En hoe naby waren niet de tegen Albion gevormde ontwerpen derzelver volvoering genaderd? Reeds waren alle slagboomen verbroken, die natuur en strydkracht aan de mogelykheid eener gelukkige uitkomst in den weg stelden. Maar hetgeen deze niet vermogten, deed een enkele misslag, eene zinsverbystering, die den wereldwinger, als in eenen tooverkring, zoolang op Moskou's rookend puin geboeid hield, tot dat de tyd van aftogt voorby was gegaan. De koude adem van het Noorden verstyfde zyne onoverwonnen keurbenden, en ter naauwernood redde hy meer dan het bloote leven uit de schipbreuk, aan welke hy zich byna alleen ontworstelde. Met zynen val was het gevaar afgewend, Engeland van deszelfs bittersten vyand ontslagen, Engelands roem gevestigd. Doch meer dan de behaalde roem woog de zedelyke grootheid, die door de algemeene stem aan Engeland werd toegekend.

Naauwelyks wankelde de troon des geweldigen, of zyne afhangelingen storteden neder van de zetels, waarop zyne willekeur hen had geplaatst, en welke weder door de wettige heerschers beklommen werden. Ook de wensch van het Hollandsche volk riep den afstammeling van den *grondlegger van zyne zelfstandigheid*, den naneef van Engelands geëerbiedigden William, tot Rykshoofd uit. In hem scheen de waarborg van den vernieuwden broederbond tusschen de beide volken te berusten.

Maar hoe verlamd ook Frankryks krachten, hoe vreedzaam de gevoelens der herstelde Bourbons ook mogten zyn, Frankryk bleef echter nog steeds eene te geduchte magt, dan dat men het overbodig zoude hebben geoordeeld, voorzorgen tegen eene mogelyke vyandige zinsverandering te beramen en zoo al niet den wil, dan toch het vermogen aan Frankryk te ontnemen, om de rust in Europa op nieuw te storen.

De raad der Vorstelyke amphictyonen, die Frankryks lot had beslist, van deze overtuiging doordrongen, geloofde aan den veroveringslust van Frankryk onwrikbare perken te stellen, door Belgie tegen dezelve te vrywaren en een Duitsch verbond te stichten, hetwelk Gallie van alle uitbreiding aan gene zyde van den Ryn konde terug houden. Noodlottig was echter het denkbeeld, hetwelk, uit kortzigtige of arglistige staatkunde ontsproten, op het Weener Congres tot werkelykheid rypte, om door de toevoeging van Belgie aan Holland, een Koningryk der Nederlanden te scheppen; een Koningryk, hetwelk door de zamenkoppeling der strydigste grondstoffen, reeds by deszelfs geboorte, de kiem bevatte van eene ontbinding, by welker bevordering de twee magtigste naburen van dat nieuwe Ryk het hoogste belang hadden.

Niet in het belang der algemeene zaak, nog minder in het volstrekt strydige belang van Holland; ook niet uit welwillendheid jegens deszelfs huis werd deze doornenkroon den souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden opgedrongen. Slechts klatergoud was de schynbare glans, die de koninklyke waardigheid aan het huis van Oranje-Nassau verleende, hetwelk voor de aan hetzelve ontroofde heerlyke Duitsche erfstaten, met het arme, afgelegene, in dubbelzinnige staatsbetrekkingen staande *Luxemburg*, belast met de drukkende verpligting van een aanzienlyk contingent, eene slechte schadeloosstelling ontving. Engeland eigende zich vele van Hollands ryke overzeesche bezittingen toe, en deed de toevoeging van Belgie als eene ruime vergoeding gelden, terwyl het, door belangzucht gedreven, den Hollandschen handelsgeest, door de vereeniging met eene nagenoeg dubbelde Belgische fabricerende bevolking, aan kluisters legde, en aan Neêrlands zeemagt, de bron van zoo veel roem en kracht, de mogelykheid eener herstelling en verdere ontwikkeling benam, door Holland met Belgie vereenigd eene Landmogendheid te doen worden en te verpligten om, tot verdediging van uitgestrekte grenzen, eene talryke en kostbare legermagt te onderhouden, die belette gelyktydig aan eene vermeerdering van zeemagt te denken.

Nog was de laatste hand aan dit, door eene valsche staatkunde ontworpen gebouw niet gelegd, toen de mare van Napoleons terugkomst geheel Europa verbaasde. Engeland wist te wel wat het van dezen Hannibal te duchten had, om niet alle krachten ter zyner bestryding aan te wenden. De keur der Engelsche legerbenden, talryker dan ooit, naar Belgien velden overgevoerd, met haren grootsten veldheer, Brittanjes Fabius aan het hoofd, getuigde van het gewigt der zaak, die thans derzelver beslissing naderde. Geenszins achterlyk bleef het nieuwe Koningryk der Nederlanden; het vereenigde zyne aanzienlyke krygsmagt, door 's Konings heldhaftigen troonopvolger aangevoerd, met die van Engeland. Met hartelyk genoegen zag Wellington zyn' edelen voedsterling, in de krygsschool op het Peryneesche schiereiland gevormd, aan zyne zyde optreden en in den hagchelyken kamp, die zooveel besliste, in geenen deele achter zynen leermeester terug blyven.

In zwygende verwachting zagen de vereenigde legers het onweder opkomen, onzeker op welk punt de eerste uitbarsting zoude plaats hebben; maar bovenal voor het zoo gewigtige Belgie beducht, stond in hetzelve het leger van Wellington en dat van Blucher, van de zee tot aan de Maas, gereed om het indringen aan de Fransche krygsbenden te betwisten. Met eene meesterlyke krygsberekening, die de schoonste zyner vroegere bedryven overtrof, vereenigde de Fransche Veldheer op één en hetzelfde punt en tydstip, zyne talryke benden, zóó verrassend aan de *Sambre*, dat de Verbondenen reeds door eene overmagt aangegrepen waren, eer zy de mogelykheid daarvan konden inzien en hunne verspreide legerbenden byeentrekken, en veeg had het met den uitslag van den stryd gestaan, zonder de wakkerheid van den Kroonprins en de yzeren standvastigheid der Nederlanders, die by *Quatre-bras* den geweldigen stroom der aanrukkende Franschen stuiteden, en de verzameling der toesnellende hulpbenden mogelyk maakten.

Onwederstaanbaar had Napoleon met zyne hoofdmagt alles weg gevaagd, tot dat by Ligny, de gryze Blücher, aan het hoofd zyner Pruissen, hem staande hield, doch na eenen woedenden kampstryd zwichten moest. Inmiddels rukte de stoute Prins van de Moskwa, met twee legerkorpsen op Brussel aan; en wie kan berekenen, wat er gebeurd zoude zyn, indien zyn voorbeeldeloos schrander kryksontwerp ten volle ware gelukt? indien hy er in geslaagd ware, om het midden der Verbondenen te doorbreken, het Pruissische leger afzonderlyk te verpletteren; den Engelschen geen' tyd tot zamentrekken te laten, maar hen, deelswyze geslagen, tegen de zee, Blücher tegen de Maas te werpen, en zegevierend Brussel's muren binnen te trekken?

Niet meer ver af was het oogenblik, waarop het aan Napoleon gelukt zoude zyn, dit doel te bereiken en *den 16den Juny* 1815 tot eenen dag te maken, die zynen roem boven alle vorige daden verheven, welligt voor altyd het lot van Engeland beslist en geheel Europa in den vorigen poel van jammeren terug gestort zoude hebben. Terwyl het Pruissische leger te Ligny het onderspit dolf, streefde Ney volyverig voort, om het aangewezen doel te verwezenlyken, waarin niets hem scheen te kunnen verhinderen.

Maar zie! met adelaars blik erkent de Prins van Oranje het bedreigde punt en snelt er heen en aarzelt niet om met een handvol Nederlanders, (de enkele brigade van den onversaagden Hertog Bernhard van Saksen-Weimar), het gewigtig verbindingspunt van Quatre Bras tegen de onberekenbare overmagt te verdedigen en het bezit er van te handhaven; de woedendste aanvallen met eenen nog standvastiger tegenstand te bejegenen en zóó den Opperveldheer tyd te verschaffen om de in aanmarsch zynde hulpbenden het strydperk te doen bereiken. Wel wangunstig verdonkerd, maar nimmer naar waarde erkend is dit wapenfeit van Neerlands dapperen en vorstelyken aanvoerder; een feit, waardoor de Fransche Ajax, verbaasd over de vruchteloosheid der door zyne keurbenden aangewende pogingen, op zynen weg gestuit en al de berekende vruchten van Napoleons overwinning te Ligny, in eens vernietigd werden.

Afgewend was de dreigende nederlaag der Engelsche legermagt, behoed het Pruissische heer tegen eene onvermydelyke vernieling, verydeld Napoleon's overwinningsdroom en hy zelf gedwongen op nieuw de hagchelyke kansen van eenen veldslag te wagen, die, gelyk eenmaal te Zama, thans hier het lot van een magtig Ryk beslechten moest.

Voorbeeldeloos was de overwinning in de velden van Waterloo, doch duur gekocht door de talryke offers, die zy had gevorderd. Duizende Nederlanders betaalden met hun leven, vele anderen, waaronder de jeugdige Vorst, met hun bloed de glorie der zegepraal, welke de Engelsche vanen met eenen luister omscheen, waardoor de glans van alle vroegere overwinningen verduisterd, heerlyke gevolgen in de toekomst voorbereid en de smerten gelenigd werden over de menigte edele Britten, gevallen in den wanhopigen stryd met Europa's dwingeland.

In broederlyke eendragt drong het zegevierende Engelsche en Hollandsche leger tot in het hart van 's vyands Ryk, om nogmaals den verdreven vorstenstam te herstellen, terwyl aan hem, die den wereldvrede zoo ontzettend had gestoord, eene rots in den Atlantischen oceaan, als de eindpaal zyner rustelooze loopbaan werd aangewezen.

Zoo groot als de overwinning, zoo groot was ook de uitgelatene geestvervoering, door het bewustzyn van het afgewende gevaar en tegelyk door het roemryk wapenfeit, in Engeland opgewekt. Met welk eene verrukking werd niet ieder der helden van Waterloo ontvangen! Geen dank, geene erkentenisblyk was te ruim; geene eer te groot! Geen naam gelyk aan dien van Wellington en diens kampgenooten, den gryzen Blücher, den jeugdigen Oranje-Vorst, dien alle harten tegenklopten, alle tongen als de redders van het Vaderland prezen!

Met byna godsdienstige vereering ging elk, dien het slechts mogelyk was, de velden van den Vier-sprong en Waterloo bezoeken, en by de graven der voor Albion's roem gesneuvelde helden, een dankbaren traan weenen! Ja, meer dan ooit met overblyfselen van Heiligen plaats had, werd ieder dáár gevonden wapentuig of ander dikwyls onbeduidend voorwerp, als een dierbaar herinneringsteeken voor het nageslacht, gretig opgespoord en tegen goud betaald!. Wie zoude het zich toen als mogelyk hebben kunnen voorstellen, wie zoude de gedachte hebben durven uiten, dat de angstvol vlugtende Galliers, na slechts weinige jaren, denzelfden grond, het gedenkteeken van Brittanje's en Neêrlands heerlyksten zegedag, gewapend zouden betreden, en dat Engeland met Frankryk verbonden, ten behoeve eener dwaze, regtelooze en zichzelve vernietigende, met Europa's en Engelands belang volstrekt strydende staatkunde, het naauw vermaagschapte Holland verraderlyk zoude helpen bestoken ....?

Dezelfde met bloed bezegelde broederbond, die Brittanjes en Neêrlands legerbenden tot onscheidbare kampgenooten scheen te moeten maken, vereenigde beider zeemagten tot een roemvol en heerlyk doel, den roofstaat, die de heiligste regten der menschheid schond, te fnuiken, en gelyk by Waterloo Wellington en Oranje de Fransche verwatenheid in het stof hadden getreden, zag men (1816) het trotsche Algiers, door Exmouth en Capellen, voorbeeldeloos vernederd, om den vrede smeeken en duizenden, uit de hardste slaverny verlosten, beide edele volken als hunne verlossers zegenen! Met de schoonste laauweren bekranst, keerden de overwinnaars terug en opregt erkende Engeland de even trouwe medewerking van Hollands zeebodems tot dezen roemvollen dag, als die, door deszelfs dappere legerbenden in de Belgische velden betoond.

Onverbrekelyk scheen thans de band, die beide natien zamenstrengelde. Reeds naauw vereenigd door Zeden, Godsdienst, Regeringsvorm, wederzydsch verkeer en de roemrykste herinneringen, behoefde een algemeene staatsbelang, hetwelk aan beide een zelfde doel, denzelfden vyand aanwees, dien band niet naauwer toe te halen, en ongeloofbaar moet aan het nageslacht de onbegrypelyke doch ontegensprekelyke daadzaak voorkomen, dat slechts na weinige jaren, Engeland, alle vroegere diensten vergetende, alle ware belangen ter zyde stellende, even als Karel II, met zynen natuurlyken en eeuwigen vyand een verbond sloot om, trouwloos en verraderlyk, Holland in deszelfs dierbaarste belangen aan te tasten.

De geweldige was afgetreden van het schouwtooneel zyner schitterende daden; doch de les, door hem in zyn laatste bedryf gegeven, was niet verloren gegaan. De overtuiging van de noodzakelykheid om, door een tegengordel van vestingen, de Fransche heerschzucht te breidelen en de rust van Europa te verzekeren, deed Engeland de vele miljoenen schats wel besteed achten, die het aan de onnoemelyke sommen toevoegde, welke Nederland tot den bouw en de uitrusting dier vestingen moest aanwenden. En deze schatverspilling heeft thans alleen gediend om de sterkte te verdubbelen van den vyand, tegen wien zy werden aangewend; hem die vestingen ten geschenk en met dezelve de middelen in handen te geven, om Europa weder in vuur en vlam te zetten en Engeland zelven weder in het verderf te storten, waaraan het, met behulp van het trouwhartige Nederland, zoo wonderdadig ontkomen was.

En niet slechts lydelyk ziet Engeland toe, hoe het, door Frankryks staatslist al meer en meer omsponnen, in strikken verward wordt, waaruit het zich later te vergeefs zal pogen los te maken, maar het doet als naderende het onheil nog te traag. Met alle inspanning van krachten schynt Engelands onzinnig staatsbewind den kuil te delven, waarin het reusachtige ryk, door den eigen last van staatsschuld verpletterd, met den vloek der natien, met den blaam van eer- en trouwloosheid, met schande en verachting overdekt, onder het gejuich der gekrenkte volkeren en het hoongelach der verraderlyke roofgenooten, onherstelbaar zal verzinken en dus zelf de vervuiling van den vloekwensch zal bewerken van hem, wiens geheele leven en laatste ademtogt eeniglyk aan Engelands ondergang was toegewyd!

Met streelend genoegen vestigde de aanschouwer zynen blik op het aangename tafereel van eendragt, trouw en heldendeugd der beide volken, door welvaart en voorspoed gekroond; maar tevens voelde hy zich door een weemoedig gevoel beklemd, wanneer hy op den achtergrond, aan den gezigteinder donkere wolken zag zamen trekken, die de heldere lichtpunten dreigen te overschaduwen; en treurig wendt hy zich naar dat andere met zwarte kleuren geteekende beeld van gruwel en verwoesting, wáár snood bedrog, list, vuige hebzucht en verraad, in helsche zamenspanning, eene tegennatuurlyke verbindtenis bewerken, die, van Engelands zyde, met eenen aan Holland gepleegden broedermoord gelyk staat.

Niet genoeg dat Engeland, eenmaal toegetreden tot het denkbeeld eener vereeniging tusschen Nederland en Belgie, van die vereeniging reeds gebruik maakte om Nederland in eene oneigenaardige betrekking te plaatsen en in de middelen van deszelfs waarachtigen wederopbloei te belemmeren, tracht het thans, hoezeer zelf de ondoelmatigheid en onbestaanbaarheid der vereeniging erkend en in de afscheiding van Belgie, mitsgaders de verheffing van hetzelve tot een onafhankelyk koningryk bewilligd hebbende, ook die afscheiding, in zinnelooze verblinding, wederom dienstbaar te maken aan een eigen bloot tydelyk belang, en aan Nederland, hetwelk zoo dikwyls het benarde Brittanje, onverdiend te hulp snelde, het eenige uitzigt op mogelyk herstel, waarmede het zich in de toekomst vleide, ten duurste te doen betalen; zich aansluitende aan eene staatkunde, die nimmer die van Engeland zyn kan, en vergetende dat met de verzwakking van Nederland, door deszelfs regten te krenken en deszelfs bronnen van welvaart te vernielen, de eerste stap is gedaan tot de ondermyning van het staatkundige stelsel, waarvan men het lang gezochte evenwigt in Europa verwacht.